

Књига пророка Данила — сто седамдесет друга

Фатимина сенка: разоткривање сатанског утицаја који стоји иза пророчких виђења Католичке цркве

Jeff Pippenger

2024-04-02

Пророштво из Фатиме било је Сотонино дело припреме, којим је припремао Католичку цркву да му преда своју организацију када се буде лажно представио као Христос, јер је то „ремек-дело Сотонине моћи — споменик његовим напорима да себе постави на престо и влада земљом по својој вољи“. Они који неће имати користи од пророчког сведочанства које препознаје улогу Фатиме у усмеравању католицизма, због своје неспремности да поверују у Сотонину способност да чини чуда, сами себе доводе у положај да буду преварени. Пророштво из Фатиме бавило се унутрашњом борбом унутар католицизма и ратом католицизма против атеизма.

Рат католицизма са атеизмом предмет је четрдесетог стиха једанаестог поглавља Данила. Приказ те борбе отпочео је 1798. године, у четрдесетом стиху. Започео је битком у којој је Наполеон, цар југа, 1798. године одвео папу у ропство, а сведочанство унутар тог стиха потом се завршава тиме што цар севера односи цара југа 1989. године. Унутар те историје (1798–1989), оба противника, 1917. и 1918. године, обележена су пророчким симболизмом, који повезује оба њихова сведочанства, док уједно задржава општу тему стиха. Пророштво из Фатиме је без сумње сатанско пророштво, али је оно предмет Божје пророчке Речи, и стога представља историју коју треба исправно разумети.

„Једина сигурност за душу у ово време јесте да се на сваком кораку пита: Шта Господ говори своје слуги? Реч Господња остаје довека. Библија треба да нам буде водич, и уместо да се саветујемо с мудрошћу људи и прихватамо као божанску истину тврдње смртних и ограничених људи, треба да истражујемо сигурну пророчку реч. Бог је говорио, и Његова реч је поуздана, и ми своју веру морамо заснивати на: „Овако говори Господ.“ Бог жели да проучавамо догађаје који се збивају око нас и да их упоређујемо с предсказањима Његове речи, да бисмо разумели да живимо у последњим данима. Ми желимо своје Библије и желимо да знамо шта је у њима написано. Марљиви проучавалац пророштва биће награђен јасним откривењима истине, јер је Исус рекао: „Твоја реч је истина.““ Signs of the Times, October 1, 1894.

У трећем посредничком рату, како је представљен у тринаестом до петнаестом стиху једанаесте главе Данила, уводи се сила која се узвисује да утврди виђење. Тај стих се испунио 200. године пре Христа, када су „Римљани интервенисали у корист младога цара Египта“ и „одлучили да он буде заштићен од пропасти коју су сковали Антиох и Филип“. Тај стих и историја 200. године пре Христа показују да ће, непосредно пре недељног закона, под изговором одбране ослабљене Путинове замене, у време када су Сједињене Државе и

Уједињене нације (Селеук и Филип Македонски) одлучили да заузму руске територије и поделе их ради своје узајамне користи, папски Рим (блудница тирска) почети да свира своју музику, док почиње да излази да чини блуд са царевима земаљским.

Година 533, и Јустинијанова уредба тада ће бити поновљена, као што је пророчки представљено у Откривењу, тринаеста глава, други стих, где се указује да ће змај (незнабожачки Рим) дати папству три ствари.

И звер коју видех беше као леопард, и ноге јој бежу као у медведа, а уста њезина као уста лавља; и аждаја јој даде своју силу, и свој престо, и велику власт. Откривење 13:2.

Змај паганског Рима предао је папству свој „престо“ (град Рим) године 330, када је Константин преместио своју престоницу у Константинопољ. Хлодовех је почев од 496. године предао папству своју војну „силу“, а 533. године Јустинијан је папству дао грађанску „власт“. Пет година касније пагански Рим поставио је папство на престо, као што је представљено у шеснаестом, тридесет првом и четрдесет првом стиху једанаесте главе Данила. Када Сједињене Државе добију трећи посреднички рат, папство ће поразити комунистичку силу Русије, која је предмет фатимског пророчанства. Посреднички ратови носе печат истине, јер се све три битке извршавају посредством папске заступничке војске.

Прва и последња папска посредничка војска јесу Сједињене Америчке Државе (отпали протестантизам). Средња посредничка војска јесу нацисти Украјине, који су такође били католичка посредничка војска против комунистичке Русије у Другом светском рату. Постоје три светска рата и постоје три посредничка рата. Други рат и међу светским ратовима и међу посредничким ратовима био је нацизам. Садашњи рат у Украјини јесте рат пограничја који је најпре испунио једанаести и дванаести стих у бици код Рафије. Рат у Украјини се сада извршава у време другог од три удара ислама трећег тешкоћа, премда ислам није укључен у тај посебан рат.

Први удар био је против духовне славне земље 11. септембра 2001. године, а последњи од три ударца јесте код недељног закона, и поново је против духовне славне земље. Други од три ударца ислама трећег тешкоћа био је против дословне древне славне земље 7. октобра 2023. године. Тај рат се одвија на истоветном подручју на којем је Птоломеј однео победу у бици код Рафије. Исус је изјавио да ће у последњим данима бити ратова и гласова о ратовима.

Ратови на које је Исус указао збивају се у историји када се испуњава дејство сваког виђења, а управо је Језекиљ забележио ту чињеницу. У тој историји представљени су долазак трећег аваја ислама, друга и трећа битка посредничких ратова, понављање Америчког грађанског рата и понављање Америчког револуционарног рата. Ови ратови се извршавају током историје запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, а при скором доношењу недељног закона Господ ће подићи Своју војску као заставу док отпочиње коначни, трећи светски рат, и док ислам трећег аваја појачава своје разгнењивање народа.

И чућете за ратове и гласове о ратовима; гледајте да се не уплашите; јер све то треба да буде, али још није крај. Јер ће устати народ на народ, и царство на царство; и биће глади, и помора, и земљотреса по разним местима. А све је то почетак невоља. Матеј 24:6–8.

У време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, две класе Божјег народа одређене су својом способношћу да виде и чују.

Зато им говорим у причама, јер гледајући не виде, и слушајући не чују, нити разумеју. И на њима се испуњава пророштво Исаијино, које говори: Слушајући ћете чути, и нећете разумети; и гледајући ћете гледати, и нећете видети. Јер је одебљало срце овога народа, и ушима тешко чују, и очи своје затворише; да како не виде очима, и не чују ушима, и срцем не разумеју, и не обрате се, и да их исцелим. А благо очима вашим, јер виде; и ушима вашим, јер чују. Матеј 13:13–16.

У том временском раздобљу, које је започело 11. септембра 2001. године, Исус је рекао: „чућете ратове и гласове о ратовима.“ У књизи Откривења, Јован представља оне који чују глас Христов.

Бех у Духу у дан Господњи, и чух за собом глас велик, као трубу. Откривење 1:10.

„Глас“ који је чуо био је „као труба“, а труба је симбол рата, и чуо је глас иза себе. Тада се окренуо да види глас.

И окренух се да видим глас који говораше са мном. И окренувши се, видех седам златних свећњака; И посред седам свећњака некога слична Сину човечијему, обучена у хаљину до ногу, и опасана по прсима златним појасом. А глава његова и коса беху беле као вуна, беле као снег; и очи његове као пламен огњени; И ноге његове као усијана мјед, као да горе у пећи; и глас његов као хука многих вода. И имаше у својој десној руци седам звезда: и из уста његових излажаше оштар мач с обе стране наоштрени; и лице његово беше као сунце кад сија у својој сили. И кад га видех, падох к ногама његовим као мртав. И положи своју десну руку на ме, говорећи ми: Не бој се; ја сам први и последњи. Откривење 1:12–17.

Виђење Христа које је Јован видео када се окренуо да види глас, било је исто виђење које је Данило видео у десетој глави, исто виђење које је Исаија видео у шестој глави, и исто виђење које је Павле видео, када је видео историју седам громава.

„Понизност је нераздвојна од светости срца. Што се душа више приближава Богу, то је потпуније понижена и покорена. Када је Јов чуо глас Господњи из вихора, узвикнуо је: ‘Гадим се на себе и кајем се у праху и пепелу.’ Када је Исаија видео славу Господњу и чуо херувиме како вичу: ‘Свет, свет, свет је Господ над војскама’, тада је повикао: ‘Тешко мени, јер погибох!’ Данило, када га је посетио свети весник, каже: ‘Моја красота у мени претвори се у распаљивост.’ Павле је, пошто је био узнесен до трећега Неба и чуо ствари које човеку није допуштено изрећи, говорио о себи као о ‘мањем од најмањег од свих светих’. Љубљени Јован, који се наслањао на Исусове груди и посматрао Његову славу, пао је пред анђелима као мртав. Што пажљивије и непрестаније посматрамо свога Спаситеља, то ћемо мање у себи видети онога што би

заслуживало одобравање.“ Signs of the Times, 7. април 1887.

Када је Гаврило протумачио визију Данилу, изложио је пророчке догађаје из једанаестог поглавља. Ти догађаји представљају опис ратовања, а у представљању тих ратова визија као узрок, женственог „mareh“, израженог као „marah“, учинила је да Данило буде преображен у Христов лик. Када Христос каже да ћете слушати о ратовима и гласовима о ратовима, Он тиме указује на ратове који су изложени у једанаестом поглављу Данилове књиге. Он даље указује да, да би се видела визија која чини да посматрач буде преображен у Његов лик, морате се окренути, јер је глас иза вас. Ратови представљени у Данилу 11 јесу описи ратова који су се одиграли у прошлој историји. Слушајући о тим ратовима из прошлости, човек бива поучен о историји која се управо сада одвија, али само ако има очи да види и уши да чује.

Када је Језекиљ забележио да ће доћи време када се виђење више неће одлагати, то је било у вези са Језекиљевим виђењем небеске светиње, где је, између осталог, Језекиљ видео „точкове усред точкова“, које сестра Вајт поистовећује са сложеним међудејством људских збивања.

„На обалама реке Хевара, Језекиљ је угледао вихор који као да долази са севера, ‘облак велик, и огањ који се савијао у себи, и светлост беше око њега, а из средине његове као боја ћилибара.’ Мноштво точкова, који су се један с другим укрштали, покретала су четири жива бића. Високо изнад свега тога ‘беше обличје престола, на изглед као камен сафир; а на обличју престола беше обличје по изгледу као човек одозго на њему.’ ‘И у херувимима се виде обличје руке човечије под крилима њиховим.’ Језекиљ 1:4, 26; 10:8. Точкови су по своме устројству били тако сложени да су на први поглед изгледали као да су у пометњи; али су се кретали у савршеном складу. Небеска бића, подржавана и управљана руком испод крила херувимских, покретала су те точкове; изнад њих, на престолу од сафира, био је Вечни; а око престола дуга, знак божанске милости.“

„Као што су замршене појаве налик точковима биле под управом руке испод крила херувима, тако је и сложени ток људских догађаја под божанском управом. Усред раздора и превирања народа, Онај који седи над херувимима и даље управља пословима земље.“

„Историја народа који су један за другим заузимали време и место које им је било одређено, несвесно сведочећи за истину чије значење ни сами нису разумели, говори нам. Сваком народу и сваком појединцу данашњице Бог је одредио место у свом великом плану. Данас се људи и народи мере виском у руци Онога који не греши. Сви, сопственим избором, одлучују о својој судбини, а Бог свиме управља ради остварења својих намера.“

„Историја коју је велики ЈА САМ означио у својој Речи, повезујући карику за карику у пророчком ланцу, од вечности у прошлости до вечности у будућности, казује нам где се данас налазимо у следу векова и шта се може очекивати у времену које долази. Све што је пророштво предсказало да ће се збити, до садашњег времена, уцртано је на страницама историје, и можемо бити уверени да ће све што још треба да дође бити

испуњено својим редом.“

„Konačno obaranje svih zemaljskih vlasti jasno je prorečeno u reči istine. U proročanstvu izrečenom kada je od Boga bila objavljena presuda nad poslednjim carem Izrailja data je poruka.“ Education, 178, 179.

Сложени точкови који на први поглед изгледају као да су у пометњи јесу сложено одигравање људских збивања, представљено у сукобима и метежу народа. Историја коју је Христос у Својој Речи означио казује нам где се налазимо и, чинећи то, указује на коначни слом свих земаљских владавина. Време печатења сто четрдесет и четири хиљаде јесте место где се испуњава дејство сваког виђења, а унутар те историје точкови представљају ратове и гласове о ратовима које је Христос означио као „почетак болова“. Почетак болова отпочео је 11. септембра 2001. године, јер је тада отпочело време печатења сто четрдесет и четири хиљаде, а анђео печатења ставља Свој жиг на оне који уздишу и вапе због гадости које се чине унутар цркве и земље.

Ратови у земљи изазивају жалост код оних који виде и чују шта ти ратови представљају. Историја запечаћења поистовећује коначно свргавање свих земаљских царстава, а свргавање тих царстава праћено је у пророчкој историји прошлости. Када је Исаија, у шестом поглављу, видео исто виђење као Јован, Данило, Језекиљ, Јов и Павле, добровољно се понудио да изнесе поруку за то време, али је упитао колико дуго ће морати да износи ту поруку?

И чух глас Господњи где говори: Кога ћу послати, и ко ће нам поћи? Тада рекох: Ево мене; пошаљи мене. А Он рече: Иди, и реци овоме народу: Слушајући слушајте, али не разумевајте; и гледајући гледајте, али не увиђајте. Учини да срце овога народа отежа, и уши његове отежај, и очи његове затвори; да не види очима својим, и не чује ушима својим, и не разуме срцем својим, и не обрати се, и не исцели се. Тада рекох: Господе, докле? А Он одговори: Док градови не опусте, те не буде становника, и куће не остану без људи, и земља не постане сасвим пуста, и Господ не удаљи људе далеко, и не буде велико опустошење усред земље. Исаија 6:8–12.

Одговор који је Исаија добио био је да ће морати да износи поруку све док „земља не буде сасвим опустошена“. Порука о печатењу даје се у време рата, а тај рат је изричито означен као тумачење визије „тага“ коју су сви пророци гледали. Спољашња порука је намењена да произведе унутрашње искуство, али само код оних који „ће чути“.

Повезаност папске прокси-војске нациста у Другом светском рату подудара се, ред по ред, са другом прокси-војском у другом прокси-рату, а сам Други светски рат подудара се са другим прокси-ратом. Повезаност другог прокси-рата са граничним ратом код Рафије, који се сада понавља у Украјини, географски је повезана са другим ударом ислама трећег тешкоће, који је започео 7. октобра 2023. године, и представља пророчке точкове унутар точкова.

Године 1999. објављена је књига коју је написао Џон Корнвел. Џон Корнвел је у то време био виши научни сарадник на Jesus College-у, у Кембриџу у Енглеској, и награђивани

новионар и писац. Књига се бавила улогом римског папе који је владао током Другог светског рата. Књига почиње дедом будућег папе, који је био десна рука папе Пија IX, познатог као Пио Ноно. Године 1849. републиканска руља напала је ватиканске комплексе, а папа Пије IX побегао је из града Рима. Човек кога је повео са собом у изгнанство био је деда Еуђенија Пачелија. Еуђенио Пачели био је унук десне руке папе Пија IX, а касније је постао Пије XII, и књига о Еуђенију Пачелију носила је наслов Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

У књизи Корнвел истражује у којој мери је папа Пије XII, раније кардинал Еуђенио Пачели, био свестан прогона Јевреја од стране нацистичког режима током Другог светског рата и како је на њега одговорио. Он показује да су јавно ћутање Пија XII и изостанак деловања у осуди Холокауста показали његово неморално вођство током рата.

Корнвел пружа историјски контекст папства Пија XII, укључујући његову дипломатску позадину и сложену политичку динамику тог времена. Он разматра приступ Ватикана у односу према нацистичкој Немачкој. Корнвел указује на то да Пије XII није јавно проговорио против Холокауста нити интервенисао у корист прогоњених Јевреја, јер је он, као кардинал 1933. године, био заслужан за склапање конкордата с Хитлером, који је обећавао католичку потчињеност Хитлеровом делу.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

Након Другог светског рата, неки нацистички ратни злочинци успели су да избегну правду бекством у разне земље, укључујући и неколико у Јужној Америци. Главни начини које су користили да побегну и стигну у Јужну Америку укључивали су:

Пацовски канали: Пацовски канали били су тајни путеви за бекство које су успоставиле разне организације, укључујући Католичку цркву и наклоњене обавештајне службе, како би помогле нацистима и другим бегунцима да побегну из Европе. Ти путеви су често подразумевали употребу лажних идентитета, фалсификованих докумената и мрежа за кријумчарење ради омогућавања њиховог пролаза до сигурних уточишта, укључујући Јужну Америку.

Фалсификована документа: Многи нацистички бегунци прибавили су фалсификоване пасоше, визе и друге путне исправе како би прикрили свој прави идентитет и избегли хватање. Користили су та документа да путују кроз неутралне или наклоњене земље пре него што су стигли у Јужну Америку.

Саучесништво власти: У неким случајевима, наклоњени званичници у јужноамеричким земљама затварали су очи пред присуством нацистичких бегунаца или су им активно помагали да избегну хапшење. Неке владе, нарочито оне са ауторитарним режимима наклоњеним нацистичкој идеологији, пружале су уточиште тим лицима.

Правне рупе у закону: Неки нацистички ратни злочинци искористили су правне рупе у закону или лабаве законе о екстрадицији у јужноамеричким земљама како би избегли изручење Европи, где би се суочили са кривичним гоњењем за своје злочине.

Свеукупно, спој тајних канала за бекство, фалсификованих докумената, саучесништва власти и правних празнина омогућио је нацистичким ратним злочинцима да побегну у Јужну Америку и да дуги низ година након завршетка Другог светског рата избегавају правду. ChatGPT, март 2024.